

VIHARMADÁR

Felhőket kerget a szél a tenger sűrke símasága fölött. Mint fekete villám szökdel a vihardadár felhő és tenger között.

Olykor szárnyával hullámokat érint, néha nyílsebességgel emelkedik a felhők közé, felrikolt — és a felhők hallják a madár bátor örömrivalgását.

E kiáltásból kicsendül a vihartváró vágyakozás. E kiáltásból haragot, felgyűlő szenvedélyt és a győzelem biztos tudatát hallják a felhők.

A sirályok feszengnek, félnek a vihartól, nyugtalanul röpködnek ide-oda a tenger fölött, félelmüket legszívesebben a tenger mélyére rejtének el.

A búvárok is félnek, az élet-halálharc vad kéjét nem ismerik, vacognak a dübörgő mennydörgéstől.

Az együgyű pinguin félénken rejti sziklák közé duzzadt testét... Csak a büszke vihardadár szökdel bátran és szabadon a tajtékozó, sűrke tenger felett!

Mind sötétebbek a felhők, mind alább süllyednek a tenger színe fölő és a hullámok táncdal és dallal versenyt dübörögnek a vihardal.

Leccsap a villám. Dühösen, tajtékozva, nyögve harcolnak a hullámok a vihardal. Egész hullámrajokat karol fel a szélvész és irtozatos erővel vágja a sziklához, ahol a smaragdöld víztömegek gyöngyözö habba porlanak széjjel. És a vihardadár, mint fekete villám, szökdel vihongva a levegőben, mint a nyíl löveli keresztül a felhős eget és szárnyával érinti a tajtékozó hullámokat.

Mint egy démon, száll tova — büszke, fekete szelleme a vihardal, nevet és zokog... Szemébe nevet a felhőknek és zokog az örömtől!

Nevet a démon, mert érzékeny füle a mennydörgés haragjából fáradságot és erőtlenséget hall; tudja, hogy a fekete felhő nem takarhatja el a napot, sohasem takarhatja el.

A szélvész üvölt... a villám leccsap...

Kék lánggal hömpölyögnek a fekete tömegek a tenger mélységei fölött. A tenger einyeli a villámok öklendezését és fenekébe oltja. Tüzes kígyóként szakítják a villámtüzek a tengert keresztül, azután eltűnnek
„Hogy dühöng a vihardal!”

A merész vihardadár büszkén szökdel a villámok között, haragosan bömbölő tenger fölött; és mint a győzelem prófétája kiáltja:
„Dühöngj csak szélvész — mindig erősebben és vadabban dühöngj!”

Fordította: Deák János